

Ousen: Jeg skal fatte mig meget kort, og en ret betydelig Upasselighed tvinger mig ogsaa til at gøre det. Jeg skal da henvende et Par Ord til nogle af de Medlemmer, som have talt mod Hovedændringsforslaget. Det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) gjorde gældende, at hvis vi nu knyttede disse to Ting sammen, Lovforslaget og Hovedændringsforslaget, vilde det være det samme som at forhindre, at vi fik en Lov. Ja, det lader jo til, at det ærede Medlem har Ret, skønt man kan ikke være sikker paa, hvad Landstinget vil gøre, men jeg vil da sige, at selv om saa var, tror jeg, vi hellere maatte se Tiden noget an med at faa en Lov end gennemføre Loven uden, at disse to Spørgsmaal løses samtidigt. Jeg er nemlig sikker paa, at faa vi ikke disse to Ting løste samtidigt, vil der hengaa lang Tid, inden vi faa den sidste Del af Spørgsmaalet løst, og det vil ikke alene være en stor Uret, men det vil ogsaa virke til betydelig Misnøje hos de Folk, som det gaar ud over. Naar det ærede Medlem spurgte, hvad ubemidlede er, synes jeg, det er let at komme ud over, som Forslaget er stillet op, idet det er knyttet til Alderdomsforsørgelsesloven. Hidtil er man der let kommen ud over, hvad der er ubemidlet og hvad ikke, og er der Strid, om vedkommende, som søger Understøttelse, er ubemidlet eller ej, ved det ærede Medlem, uden at jeg behøver at forklare ham det, hvordan Vejen er til at finde ud af den Ting, og hvor Appellinstansen er i det Tilfælde. Det undrede mig noget, at det ærede Medlem mente, at et saadant Forslag maatte knyttes sammen med en Revision af Alderdomsforsørgelsesloven. Jeg skal der give en lille Oplysning, som jeg ikke tror kommer den Tavshedspligt for nær, vi have over for Udvalgsarbejder. Der var, som alle vide, i Fjor nedsat et Udvalg til at tage Forandringer i Alderdomsforsørgelsesloven under Overvejelse. Forslaget handlede om et enkelt Spørgsmaal, men det blev udtalt her ved Forelæggelsen, at det egentlig var Meningen at tage hele Loven under samlet Overvejelse i et Udvalg. Jeg havde den Ære at sidde i det Udvalg, men jeg mærkede ikke, at man kom nogen Vegne. Det hele, Udvalget naaede, var — og det ser man ogsaa af Betænkningen eller Beretningen — at faa stillet nogle Spørgsmaal til Ministeren. Men for øvrigt mærkede jeg ikke noget til, at de Herrer, som ere Modstandere af Loven, vare i Stand til at bedre den, eller at de havde noget for, som gjorde det muligt at faa Loven

gjort bedre. Skulle vi vente efter noget saadant, er jeg sikker paa, at de paagældende ville komme til at vente længe. Derfor tror jeg, at skulle vi paa nogen Maade komme de Folk til Hjælp, som nu ville komme til at staa uden for, maa det netop ske paa den Maade, som vi ved Hovedændringsforslaget have tilsigtet. Naar det ærede Medlem for Aalborg sagde, at selv om ogsaa Hovedændringsforslaget blev vedtaget, vilde mange blive skuffede, tør jeg paastaa, at efter den Redaktion, som Ændringsforslaget nu har, vil ingen, som gør sig den allerfjerneste Ulejlighed med at sætte sig ind i Forslaget, blive skuffet. Det er i den Grad let at sætte sig ind i, at der er ingen Grund til, at der i det hele taget skulde være nogen, som bag efter vilde føle sig skuffet. Det vil blive meget let at skønne om, hvem der kan komme ind under disse Bestemmelser og hvem ikke. — Saa gjorde det ærede Medlem for Aalborg en Indvending mod Forslaget, som jeg mener efter hans Betragtning maa være en Hovedindvending. Det var den, at netop i Indledningen til Hovedændringsforslaget ligger der — det sagde det ærede Medlem — et Tilsagn om en Ulykkesforsikring for de paagældende. Jeg gav mit Bifald dertil, for det er jo ganske rigtigt. Men hvori ligger Ulykken, om vi ogsaa give et saadant Tilsagn? Er der nogen, som har givet dem, der komme til at staa uden for Loven, et Tilsagn og gjort det Gang efter Gang, er det de Herrer, som i dette Øjeblik ville gennemføre Forslaget uden Ændringer. Men naar man til samme Tid afhjælper de værste Skavanker ved Lovforslaget, saa synes jeg ikke, der er noget ondt i, at man giver det nævnte Tilsagn. Jeg vil spørge: Hvorledes tør da de Herrer give disse Folk, som komme til at staa uden for Loven, et saadant Tilsagn? For det er jo vitterligt sket her Gang efter Gang.

Nu have vi jo hørt baade fra det ærede Medlem for Ringkøbing, det ærede Medlem for Aalborg og det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), at vore Forslag skulde forkastes, ogsaa Hovedændringsforslaget, og vi ere altsaa paa det rene med, hvorledes det vil gaa. Jeg kunde da have Lyst til, før jeg slutter, at gøre et Par Bemærkninger. Jeg vil sige, at naar det Lovforslag, som her foreligger, og som har al Udsigt til at blive ophøjet til Lov, bliver til Lov, er jeg for mit Vedkommende aldeles sikker paa, at det bliver en Lov, som ikke tilfredsstiller nogen. Den tilfredsstiller ikke dem,